

Europeiska unionens officiella tidning

C 39



Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

11 februari 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2012/C 39/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 32, 4.2.2012

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2012/C 39/02

Mål C-560/08: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 december 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer — Projekt för breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 i Spanien — Särskilda skyddsområdet för fåglar ES 0000056 "Encinares del río Alberche y río Cofio" — Det föreslagna området av gemenskapsintresse ES 310005 "Cuenca del río Guadarrama" och det föreslagna området av gemenskapsintresse ES 3110007 "Cuencas de los ríos Alberche y Cofio")

2

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

2012/C 39/03	Mål C-119/10: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Frisdranken Industrie Winters BV mot Red Bull GmbH (Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5.1 b — Tappning på dryckesburkar som redan är försedda med ett kännetecken som liknar ett varumärke — Tillhandahållande av tjänst på uppdrag av och efter anvisningar av tredje man — Talan som väckts av varumärkesinnehavaren mot tjänsteleverantören) 3	3
2012/C 39/04	Mål C-191/10: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Rastelli Davide e C. Snc mot Jean-Charles Hidoux, i egenskap av konkursförvaltare i bolaget Médiasucre international (Förordning (EG) nr 1346/2000 — Insolvensförfaranden — Internationell behörighet — Utvidgning av ett insolvensförfarande som inlett mot ett bolag etablerat i en medlemsstat till att omfatta ett bolag med säte i en annan medlemsstat, av den anledningen att bolagets tillgångar inte hålls åtskilda) 3	3
2012/C 39/05	Mål C-257/10: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen (tidigare Regeringsrätten) — Sverige) — Försäkringskassan mot Elisabeth Bergström (Migrerande arbetstagare — Social trygghet — Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Förordning (EEG) nr 1408/71 — En medborgare i en medlemsstat som har förvärvsarbetat i Schweiz — Återvändande till hemlandet) 4	4
2012/C 39/06	Mål C-384/10: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België (Belgien)) — Jan Voogsgeerd mot Navimer SA (Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Anställningsavtal — Parternas lagval — Tvingande regler i den lag som är tillämplig om inget lagval gjorts — Fastställande av denna lag — Anställd som utför sitt arbete i mer än en konventionsstat) 4	4
2012/C 39/07	Mål C-409/10: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen mot Afasia Knits Deutschland GmbH (Gemensam handelspolitik — Förmånsbehandling för import av varor från stater i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet (AVS) — Oegentligheter som upptäcks vid en undersökning av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) i den exporterande AVS-staten — Uppbörd av importtullar i efterhand) 5	5
2012/C 39/08	Mål C-427/10: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione — Italien) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa mot Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate (Mervärdesskatt — Återbetalning av felaktigt betald skatt — Nationell lagstiftning som ger rätt att väcka talan om återbetalning av ett felaktigt betalt belopp vid olika domstolar och inom olika frister för tjänstemottagaren respektive tjänsteleverantören — Möjlighet för tjänstemottagaren att begära återbetalning från tjänsteleverantören av skatten efter att tjänsteleverantörens frist för att framställa krav mot skattemyndigheterna har löpt ut — Effektivitetsprincipen) 6	6
2012/C 39/09	Mål C-585/10: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret — Danmark) — Niels Møller mot Haderslev Kommune (Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Direktiv 96/61/EG — Punkt 6.6 c i bilaga I — Anläggningar för svinhållning som förfogar över mer än 750 platser för suggor — Fråga huruvida platser för gyltor omfattas) 6	6

2012/C 39/10	Mål C-624/10: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 15 december 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Beskattning — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 168, 171, 193, 194, 204 och 214 — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken säljare eller de som tillhandahåller tjänster med hemvist utanför medlemsstaten är skyldiga att utse en skatte-representant och att registrera sig för mervärdesskatt i den medlemsstaten — Lagstiftning enligt vilken en kompensering ska ske mellan den avdragsgilla mervärdesskatten som säljare eller de som tillhandahåller tjänster med hemvist utanför medlemsstaten erlägger och den mervärdesskatt som dessa uppbär för sina kunders räkning) 7	7
2012/C 39/11	Mål C-530/11: Talan väckt den 18 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland 7	7
2012/C 39/12	Mål C-562/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 9 november 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas 8	8
2012/C 39/13	Mål C-566/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 14 november 2011 — Iberdrola, S.A. och Gas Natural SDG, S.A. mot Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Endesa, S.A. 8	8
2012/C 39/14	Mål C-567/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 14 november 2011 — Gas Natural SDG, S.A. mot Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Administración del Estado 8	8
2012/C 39/15	Mål C-573/11 P: Överklagande ingett den 15 november 2011 av ClientEarth av den dom som tribunalen (sjätte) meddelade den 6 september 2011 i mål T-452/10, ClientEarth, med stöd av Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige mot Europeiska unionens råd 9	9
2012/C 39/16	Mål C-576/11: Talan väckt den 18 november 2011 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg 9	9
2012/C 39/17	Mål C-580/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 21 november 2011 — Tarragona Power S.L. mot Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A., och Endesa, S.A. 10	10
2012/C 39/18	Mål C-591/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 25 november 2011 — Gas Natural SDG och SA, Bizcaia Energia, S.L. mot Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico S.A. och Iberdrola, S.A. 10	10
2012/C 39/19	Mål C-603/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juridiction de Proximité de Chartres (Frankrike) den 25 november 2011 — Hervé Fontaine mot Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale 10	10
2012/C 39/20	Mål C-620/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 2 december 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, SL mot Gas Natural SDG, S.A., Endesa, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Administración del Estado 10	10
2012/C 39/21	Mål C-623/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 5 december 2011 — Société Geodis Calberson GE mot FranceAgriMer 11	11



2012/C 39/22	Mål C-626/11 P: Överklagande ingett den 6 december 2011 av Polyelectrolyte Producers Group och SNF SAS av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 september 2011 i mål T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group och SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), Europeiska kommissionen och Konungariket Nederländerna 11	11
--------------	--	----

2012/C 39/23	Mål C-640/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 14 december 2011 — E.ON Generación, S.L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado 12	12
--------------	---	----

Tribunalen

2012/C 39/24	Mål T-365/07: Tribunalens beslut av den 12 december 2011 — Traxdata France mot harmoniseringsbyrån — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA) (Gemenskapsvarumärke — Talan om ogiltigförklaring — Sökandens passivitet — Anledning saknas att döma i saken) 13	13
--------------	--	----

2012/C 39/25	Mål T-431/07: Tribunalens beslut av den 15 december 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik mot harmoniseringsbyrån — Fernández Martínez (HELLER) ("Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken") 13	13
--------------	--	----

2012/C 39/26	Mål T-138/11: Tribunalens beslut av den 7 december 2011 — Ahouma mot rådet (Sökanden avliden — Anledning saknas att döma i saken) 13	13
--------------	--	----

2012/C 39/27	Mål T-255/11: Tribunalens beslut av den 7 december 2011 — Fellah mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten — Borttagning av de berörda personerna från förteckningen — Talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i saken) 14	14
--------------	--	----

2012/C 39/28	Mål T-274/11 P: Tribunalens beslut av den 7 december 2011 — VE (*) mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställda — Utlandstillägg — Villkoren i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Begreppet normalt hemvist — Missuppfattning av de faktiska omständigheterna — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis ska ogillas) 14	14
--------------	---	----

2012/C 39/29	Mål T-365/11 P: Tribunalens beslut av den 12 december 2011 — AO mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Frist för överklagande — Försening — Undertecknat original exemplar av ansökan som ingetts efter fristens utgång — Oförutsebar händelse — Artikel 43.6 i tribunalens rättegångsregler — Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning) 14	14
--------------	--	----

2012/C 39/30	Mål T-402/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 december 2011 — Preparados Alimenticios del Sur, kommissionen (Interimistiskt förfarande — Begäran om eftergift av importtullar för vissa livsmedel — Beslut att återförvisa ett ärende till nationella myndigheter för beslut — Ansökningar om interimistiska åtgärder — Fråga om avvisning — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 15	15
--------------	---	----

2012/C 39/31	Mål T-579/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 december 2011 — Akhras mot rådet (Interimistiskt förfarande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Allvarlig och irreparabel skada föreligger inte) 15	15
--------------	---	----



IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2012/C 39/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 32, 4.2.2012

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 25, 28.1.2012

EUT C 13, 14.1.2012

EUT C 6, 7.1.2012

EUT C 370, 17.12.2011

EUT C 362, 10.12.2011

EUT C 355, 3.12.2011

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 december 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-560/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer — Projekt för breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 i Spanien — Särskilda skyddsområdet för fåglar ES 0000056 "Encinares del río Alberche y río Cofio" — Det föreslagna området av gemenskapsintresse ES 310005 "Cuenca del río Guadarrama" och det föreslagna området av gemenskapsintresse ES 3110007 "Cuencas de los ríos Alberche y Cofio")

(2012/C 39/02)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Pardo Quintillán, D. Recchia och J.-B. Laignelot)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Polen (ombud: K. Rokicka)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 2.1, 3, 4.1, alternativt 4.2, 5, 6.2, 8 och 9 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226) samt av artikel 6.3 och 6.4 i förening med artikel 7 och artikel 12.1 b och d i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114), såsom detta har tolkats av domstolen i dom av den 13 januari 2005 i mål C-117/03 och av den 14 september 2004 i mål C-244/05 — Projekt för breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 — Särskilda skyddsområdet för fåglar ES 0000056 "Encinares del río Alberche y río Cofio" — Det föreslagna området av

gemenskapsintresse ES 3110005 "Cuenca del río Guadarrama" och det föreslagna området av gemenskapsintresse ES 3110007 "Cuencas de los ríos Alberche y Cofio"

Domslut

1. Konungariket Spanien har inte uppfyllt kraven i

— artiklarna 2.1, 3, 4.1, alternativt 4.2, och 5 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003, vad gäller de separata projekten för breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501, sträckorna 1, 2 och 4,

— artiklarna 6.2 och 8 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, vad gäller de separata projekten för breddning och/eller förbättring av nämnda väg, sträckorna 2 och 4,

— artikel 9 i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, vad gäller de separata projekten för breddning och/eller förbättring av nämnda väg, sträckorna 1, 2 och 4,

— artikel 6.2 och 6.4 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter i förening med artikel 7 i samma direktiv, vad gäller de separata projekten för breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501, sträckorna 1, 2 och 4, såvitt avser det särskilda skyddsområdet ES 0000056 "Encinares del río Alberche y río Cofio", och

— artikel 12.1 b och d i sistnämnda direktiv, vad gäller de separata projekten för breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 sträcka 1, såvitt avser det föreslagna området av gemenskapsintresse ES 310005 "Cuenca del río Guadarrama" och, vad gäller sträckorna 2 och 4, såvitt avser det föreslagna området av gemenskapsintresse ES 3110007 "Cuencas de los ríos Alberche y Cofio",

och har därmed underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt nämnda bestämmelser.

2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

3. Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Frisdranken Industrie Winters BV mot Red Bull GmbH

(Mål C-119/10) ⁽¹⁾

(Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5.1 b — Tappning på dryckesburkar som redan är försedda med ett kännetecken som liknar ett varumärke — Tillhandahållande av tjänst på uppdrag av och efter anvisningar av tredje man — Talan som väckts av varumärkesinnehavaren mot tjänsteleverantören)

(2012/C 39/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Frisdranken Industrie Winters BV

Motpart: Red Bull GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 5 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1, svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) — Rätt för innehavaren av ett registrerat varumärke att invända mot en otillåten användning av dennes varumärke — Användning av ett kännetecken — Tappning på burkar, som redan är försedda med ett kännetecken, på uppdrag av tredje man för att tillhandahålla denne en tjänst — Varor som endast är avsedda för export till länder utanför Benelux eller utanför Europeiska unionen — Omsättningskrets

Domslut

Artikel 5.1 b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas så, att en tjänsteleverantör, som på uppdrag av och efter anvisningar av tredje man tappar drycker på förpackningar tillhandahållna av den sistnämnda, på vilka denne dessförinnan har anbringat ett kännetecken som är identiskt med eller liknar ett varumärkesskyddat kännetecken, inte själv gör sig skyldig till en sådan användning av detta varumärke som kan förbjudas med stöd av denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 134, 22.05.2010.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Rastelli Davide e C. Snc mot Jean-Charles Hidoux, i egenskap av konkursförvaltare i bolaget Médiasucre international

(Mål C-191/10) ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 1346/2000 — Insolvensförfaranden — Internationell behörighet — Utvidgning av ett insolvensförfarande som inletts mot ett bolag etablerat i en medlemsstat till att omfatta ett bolag med säte i en annan medlemsstat, av den anledningen att bolagens tillgångar inte hålls åtskilda)

(2012/C 39/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Rastelli Davide e C. Snc

Motpart: Jean-Charles Hidoux, i egenskap av konkursförvaltare i bolaget Médiasucre international

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artikel 3.1 och 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1) — Internationell behörighet för franska domstolar att utvidga ett insolvensförfarande som inletts mot ett bolag etablerat i en medlemsstat till att omfatta ett bolag med säte i en annan medlemsstat, av den anledningen att bolagens tillgångar inte hålls åtskilda — Fastställande av platsen för de huvudsakliga intressena

Domslut

- Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat som beslutar att inleda ett huvudinsolvensförfarande mot ett bolag, med stöd av att bolagets huvudsakliga intressen finns inom denna stats territorium, får utvidga förfarandet, med tillämpning av en nationell rättsregel, till att omfatta ett annat bolag med säte i en annan medlemsstat, endast om det fastställs att platsen för det sistnämnda bolagets huvudsakliga intressen finns i den första medlemsstaten.
- Förordning nr 1346/2000 ska tolkas så, att om ett bolag, med säte inom en medlemsstats territorium, är föremål för en talan som syftar till att utvidga verkan av ett insolvensförfarande som inletts i en annan medlemsstat mot ett annat bolag som är etablerat inom den andra statens territorium, till att omfatta det första bolaget, är det inte tillräckligt att det har konstaterats att bolagens tillgångar inte har hållits åtskilda, för att det ska anses visat att den plats där det bolag som är föremål för talan har sina

huvudsakliga intressen också är belägen i sistnämnda stat. För att motbevisa presumtionen att det är bolagets säte som anses vara platsen för de huvudsakliga intressena, måste det mot bakgrund av en samlad bedömning av samtliga relevanta omständigheter vara möjligt att fastställa, på ett sätt som kan fastställas av tredje man, att den plats från vilken det bolag som omfattas av talan om utvidgning styrs och kontrolleras faktiskt är belägen i den medlemsstat där det ursprungliga insolvensförandet inleddes.

(¹) EUT C 161, 19.06.2010

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen (tidigare Regeringsrätten) — Sverige) — Försäkringskassan mot Elisabeth Bergström

(Mål C-257/10) (¹)

(Migrerande arbetstagare — Social trygghet — Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Förordning (EEG) nr 1408/71 — En medborgare i en medlemsstat som har förvärvsarbetat i Schweiz — Återvändande till hemlandet)

(2012/C 39/05)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen (tidigare Regeringsrätten)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Försäkringskassan

Motpart: Elisabeth Bergström

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta förvaltningsdomstolen (tidigare Regeringsrätten) — Tolkning av artiklarna 3.1 och 72 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2, svensk specialutgåva område 5, volym 1, s. 57), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3427/89 av den 30 oktober 1989 (EGT L 331, s. 1, svensk specialutgåva område 5, volym 4, s. 165) och avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer (EGT L 114, 2002, s. 6) — Rätt till föräldrapenning — Nationell lagstiftning enligt vilken det för rätt till en föräldrapenning som är högre än garantibeloppet krävs att ett visst antal sjukförsäkringsperioder har fullgjorts — Föräldrapenningens belopp fastställs på grundval av den lön som utbetalats i den medlemstaten — Person som bor i en medlemsstat (Sve-

rige) men som har fullgjort samtliga referensperioder för beräkningen av föräldrapenningen, såsom sjukförsäkrad i en annan medlemsstat (Schweiz)

Domslut

1. Artikel 8 c i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999, och artikel 72 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 av den 5 juni 2001, ska tolkas så, att när det enligt en nationell lagstiftning krävs att försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare har fullgjorts för förvärv av rätt till en familjeförmån, som den som avses i det nationella målet, är den behöriga institutionen i en medlemsstat skyldig att för detta ändamål beakta sådana perioder som i sin helhet har fullgjorts i Schweiziska edsförbundet.
2. Artikel 8 a i avtalet och artiklarna 3.1, 23.1, 23.2 och 72 i, samt avsnitt N.1 i bilaga VI till, förordning nr 1408/71, i dess lydelse enligt förordning nr 1386/2001, ska tolkas så, att när storleken på en familjeförmån, som den som avses i det nationella målet, ska fastställas enligt reglerna om sjukförsäkring, ska detta belopp — när det ska utges till en person som har fullgjort hela den period av förvärvsarbete som krävs för att förvärva rätt till denna förmån på den andra avtalsslutande partens territorium — beräknas med hänsyn till inkomsten för en person vars yrkeserfarenhet och yrkeskvalifikationer är jämförbara med sökandens och som utövar ett förvärvsarbete som är jämförbart med sökandens i den medlemsstat där ansökan om denna förmån har lämnats in.

(¹) EUT C 195, 17.7.2010.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België (Belgien)) — Jan Voogsgeerd mot Navimer SA

(Mål C-384/10) (¹)

(Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Anställningsavtal — Parternas lagval — Tvingande regler i den lag som är tillämplig om inget lagval gjorts — Fastställande av denna lag — Anställd som utför sitt arbete i mer än en konventionsstat)

(2012/C 39/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jan Voogsgeerd

Motpart: Navimer SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkning av artikel 6.2 b i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, 1980, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 70) — Lag som är tillämplig om inget lagval gjorts — Anställningsavtal — Anställd som inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land — Chefsmekaniker i marinen

Domslut

1. Artikel 6.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, ska tolkas så, att den nationella domstol vid vilken talan väckts allra först måste fastställa huruvida den anställde, vid fullgörande av avtalet, vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land, det vill säga det land där eller från vilket den anställde — med beaktande av samtliga omständigheter som är utmärkande för dennes verksamhet — huvudsakligen uppfyller sina förpliktelser gentemot arbetsgivaren.
2. För det fall den nationella domstolen skulle finna att det inte är möjligt att avgöra det mål som är anhängigt vid den utifrån artikel 6.2 a i Romkonventionen, ska artikel 6.2 b i konventionen tolkas enligt följande:

— Begreppet "arbetsgivarens verksamhetsställe, genom vilket arbetstagaren anställdes" ska tolkas så, att det endast avser det verksamhetsställe som har företagit själva anställningen av arbetstagaren och inte det verksamhetsställe till vilket vederbörande är knuten vid utförandet av det faktiska arbetet.

— Det krävs inte enligt denna bestämmelse att arbetsgivarens verksamhetsställe har status som juridisk person.

— Ett annat företags verksamhetsställe, vilket företag är anknutet till det företag som formellt sett framstår som arbetsgivare, kan anses utgöra ett "verksamhetsställe" i den mening som avses i artikel 6.2 b i nämnda konvention, om det föreligger objektiva faktorer som kan leda till slutsatsen att den faktiska situationen är en annan än vad som framgår av avtalet. Detta gäller även om det inte har skett någon formell överföring av ledningsfunktioner till det andra företaget.

(¹) EUT C 317, 20.11.2010.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen mot Afasia Knits Deutschland GmbH

(Mål C-409/10) (¹)

(Gemensam handelspolitik — Förmånsbehandling för import av varor från stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS) — Oegentligheter som upptäcks vid en undersökning av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) i den exporterande AVS-staten — Uppbörd av importtullar i efterhand)

(2012/C 39/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Motpart: Afasia Knits Deutschland GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artikel 32 i protokoll 1 till bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EGT L 317, 2000, s. 3), och artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Export av textilier som tillverkats i Kina från Jamaica till Europeiska unionen — Efterkontroll av ursprungsintyg av Olaf och inte av tullmyndigheterna i exportstaten såsom föreskrivs i nämnda protokoll 1 — Skydd för importörens eventuella berättigade förväntningar

Domslut

1. Artikel 32 i protokoll 1 till bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000, vilket godkännts på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2003/159/EG av den 19 december 2002, ska tolkas så, att resultaten av en kontroll i efterhand av huruvida angivelsen av varors ursprung på varucertifikat EUR.1 som utfärdats av en AVS-stat är riktig — varvid kontrollen huvudsakligen har bestått i en undersökning av kommissionen, närmare bestämt Olaf, i denna AVS-stat på begäran av densamma — är bindande för myndigheterna i den medlemsstat till vilken varorna importerats, förutsatt att dessa myndigheter har mottagit ett dokument i vilket det på ett otvetydigt sätt erkänns att denna AVS-stat godkänner dessa resultat. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra huruvida nämnda myndigheter har mottagit ett sådant dokument.

2. Artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, ska tolkas så, att importören — när varucertifikat EUR.1 som utfärdats för import av varor till Europeiska unionen upphävs på grund av oegentligheter i samband med utfärdandet och på grund av att det vid en kontroll i efterhand inte varit möjligt att bekräfta det på varucertifikaten angivna ursprung som medför förmånsbehandling — inte kan motsätta sig en uppbörd i efterhand av importtullarna, med åberopande av att det inte kan uteslutas att vissa av varorna har ursprung som medför förmånsbehandling.

(¹) EUT C 274, 9.10.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione — Italien) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa mot Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Mål C-427/10) (¹)

(Mervärdesskatt — Återbetalning av felaktigt betald skatt — Nationell lagstiftning som ger rätt att väcka talan om återbetalning av ett felaktigt betalt belopp vid olika domstolar och inom olika frister för tjänstemottagaren respektive tjänsteleverantören — Möjlighet för tjänstemottagaren att begära återbetalning från tjänsteleverantören av skatten efter att tjänsteleverantörens frist för att framställa krav mot skattemyndigheterna har löpt ut — Effektivitetsprincipen)

(2012/C 39/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Motpart: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Corte suprema di cassazione — Tolkning av artikel 17.3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Återbetalning av felaktigt betald skatt — Nationell lagstiftning som ger rätt att väcka talan om återbetalning av ett felaktigt betalt belopp vid olika domstolar och inom olika frister för tjänstemottagaren (tio år) respektive tjänsteleverantören (två år) — Möjlighet för tjänstemottagaren att begära återbetalning från tjänstele-

verantören av skatten efter att tjänsteleverantörens frist för att framställa krav mot skattemyndigheterna har löpt ut — Principen om skatteneutralitet, effektivitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen

Domslut

Effektivitetsprincipen utgör inte hinder för en nationell lagstiftning om återbetalning av felaktigt betalda belopp som föreskriver en preskriptionsfrist för att väcka civilrättslig talan om återbetalning av felaktigt betalda belopp (den talemöjlighet som tjänstemottagaren använt gentemot tjänsteleverantören, som är mervärdesskattskyldig) som är längre än den särskilda preskriptionsfristen för att väcka talan om återbetalning av skatt (den talemöjlighet som tjänsteleverantören använt gentemot skattemyndigheterna). Detta förutsätter dock att den skattskyldiga personen faktiskt kan begära återbetalning av skatten från dessa myndigheter. Det villkoret är inte uppfyllt när tillämpningen av denna lagstiftning medför att den skattskyldiga personen helt fräntas möjligheten att från skattemyndigheterna återfå den felaktigt betalda mervärdesskatt som denne i sin tur varit skyldig att återbetala till tjänstemottagaren.

(¹) EUT C 288, 23.10.2010.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 15 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret — Danmark) — Niels Møller mot Haderslev Kommune

(Mål C-585/10) (¹)

(Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Direktiv 96/61/EG — Punkt 6.6 c i bilaga I — Anläggningar för svinhållning som förfogar över mer än 750 platser för ssgor — Fråga huruvida platser för gyltor omfattas)

(2012/C 39/09)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Niels Møller

Motpart: Haderslev Kommune

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Vestre Landsret — Tolkning av punkt 6.6 i bilaga I till rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26) — Anläggningar för djurhållning av fjäderfä eller svin, vilka anläggningar förfogar över mer än 750 platser för ssgor — Fråga huruvida bestämmelsen omfattar platser för gyltor (svin av honkön efter puberteten och före första grisningen)

Domslut

Uttrycket "platser för sugor" i punkt 6.6 c i bilaga I till rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006, ska tolkas så att det innefattar platser för gyltor (svin av honkön som har betäckts men som ännu inte haft sin första grisning).

(¹) EUT C 38, 5.2.2011.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 15 december 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-624/10) (¹)

(Fördragsbrott — Beskattning — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 168, 171, 193, 194, 204 och 214 — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken säljare eller de som tillhandahåller tjänster med hemvist utanför medlemsstaten är skyldiga att utse en skatterepresentant och att registrera sig för mervärdesskatt i den medlemsstaten — Lagstiftning enligt vilken en kompensering ska ske mellan den avdragsgilla mervärdesskatten som säljare eller de som tillhandahåller tjänster med hemvist utanför medlemsstaten erlägger och den mervärdesskatt som dessa uppbär för sina kunders räkning)

(2012/C 39/10)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Afonso)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och N. Rouam)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 168, 171, 193, 194, 204 och 214 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationell lagstiftning enligt vilken säljare eller de som tillhandahåller tjänster med hemvist utanför medlemsstaten är skyldig att utse en skatterepresentant — Skyldighet att registrera sig för mervärdesskatt — Avdragsrättens beskaffenhet och omfattning

Domslut

1. Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, särskilt artiklarna 168, 171, 193, 194, 204 och 214 i detta direktiv, genom att i avsnitt IV i administrativa föreskrifter nr 105 av den 23 juni

2006 (3 A-9-06) föreskriva ett administrativt tillstånd som avviker från systemet med omvänd betalningsskyldighet av mervärdesskatt och som innebär att säljare eller de som tillhandahåller tjänster med hemvist utanför Frankrike utser en skatterepresentant, registrerar sig för mervärdesskatt i Frankrike och att kompensering sker mellan avdragsgill mervärdesskatt som de har erlagt och den mervärdesskatt som de har uppburit för sina kunders räkning.

2. Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 72, 5.3.2011.

Talan väckt den 18 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-530/11)

(2012/C 39/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och L. Armati)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (¹) om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG (²) och 96/61/EG (³) genom att inte helt införliva artiklarna 3.7 och 4.4 i direktivet och genom att inte korrekt tillämpa dessa bestämmelser, och

— förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artiklarna 3.7 och 4.4 i direktiv 2003/35/EG får domstolsförfaranden avseende miljöfrågor inte vara oöverkomligt kostsamma. Detta utgör ett genomförande av artikel 9.4 i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till överprövning i miljöfrågor, vilken har ingåtts av unionen och de flesta av medlemsstaterna.

Kommissionen gör gällande att Förenade kungariket har underlåtit att införliva dessa bestämmelser med samtliga tre rättsordningar i denna medlemsstat (England och Wales, Skottland och Nordirland).

Efter att ha gjort en analys av bestämmelser och praxis i dessa rättsordningar och efter att ha gjort en bedömning av begreppet oöverkomligt kostsamma förfaranden, hävdar kommissionen dessutom att Förenade kungariket inte har tillämpat dessa bestämmelser på ett korrekt sätt.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG — Uttalande från kommissionen, EUT L 156, s. 17
- (²) Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226
- (³) Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, EGT L 257, s. 26

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 9 november 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Mål C-562/11)

(2012/C 39/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tolkningsfråga

Ska en exportör påföras en sanktion när denne ansöker om ett exportbidrag och därvid i ansökan ger en korrekt beskrivning av de omständigheter som är relevanta för beviljande av ett exportbidrag, trots att den aktuella exporten inte ger rätt till exportbidrag? (¹)

(¹) Kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 495/97 av den 18 mars 1997 (EGT L 77, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 14 november 2011 — Iberdrola, S.A. och Gas Natural SDG, S.A. mot Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Endesa, S.A.

(Mål C-566/11)

(2012/C 39/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Iberdrola, S.A. och Gas Natural SDG, S.A.

Andra parter: Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Endesa, S.A.

Tolkningsfråga

Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (¹) av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG tolkas så att den inte utgör hinder för nationella lagstiftningsåtgärder som de som är föremål för prövning i förevarande mål och som har till syfte och verkan att sänka ersättningen för elproduktionsverksamhet med ett belopp som motsvarar värdet av de utsläppsrätter för växthusgaser som har tilldelats gratis under den aktuella perioden?

(¹) EUT L 275, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 14 november 2011 — Gas Natural SDG, S.A. mot Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Administración del Estado

(Mål C-567/11)

(2012/C 39/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gas Natural SDG, S.A.

Andra parter: Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Administración del Estado

Tolkningsfråga

Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG tolkas så att den inte utgör hinder för nationella lagstiftningsåtgärder som de som är föremål för prövning i förevarande mål och som har till syfte och verkan att sänka ersättningen för elproduktionsverksamhet med ett belopp som motsvarar värdet av de utsläppsrätter för växthusgaser som har tilldelats gratis under den aktuella perioden?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Överklagande ingett den 15 november 2011 av ClientEarth av den dom som tribunalen (sjätte) meddelade den 6 september 2011 i mål T-452/10, ClientEarth, med stöd av Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige mot Europeiska unionens råd

(Mål C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ClientEarth (ombud: P. Kirch, avocat)

Övriga parter i målet: Konungariket Danmark, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens beslut av den 6 september 2011 i mål T-452/10 och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i sin tolkning av begreppen "oavhängigt" och "tredje part" vid tillämpningen av första, tredje och fjärde styckena i artikel 19 i domstolens stadga och artikel 43.1 i rättegångsreglerna.

Talan väckt den 18 november 2011 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-576/11)

(2012/C 39/16)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och N. Simon)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att följa EU-domstolens dom av den 23 november 2006 i mål C-452/05, kommissionen mot Luxemburg,

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att till kommissionen betala det föreslagna vitet om 11 340 euro för varje dag som löper utan att domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Luxemburg följs, från och med den dag då det meddelas dom i förevarande mål och fram till den dag då domen i målet kommissionen mot Luxemburg följs,

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att till kommissionen betala ett standardbelopp om 1 248 euro per dag, från och med den dag då domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Luxemburg avkunnades och fram till den dag då det meddelas dom i förevarande mål eller den dag då domen i målet kommissionen mot Luxemburg följs, om denna dag skulle infalla tidigare,

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har kommissionen anfört att Luxemburg, enligt vad som framgår av de upplysningar som ingetts av de luxemburgska myndigheterna, ännu inte har följt domstolens dom till fullo, trots att det var nästan fem år sedan denna dom avkunnades. Luxemburg följer nämligen varken bestämmelserna i artikel 5.4 eller bestämmelserna i artikel 5.2 i direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁾. Sex avloppsreningsverk som betjänar tätorter i Luxemburg med mer än 10 000 pe uppfyller ännu inte de krav som uppställs i ovannämnda direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 21 november 2011 — Tarragona Power S.L. mot Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A., och Endesa, S.A.

(Mål C-580/11)

(2012/C 39/17)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tarragona Power S.L.

Andra parter: Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A., och Endesa, S.A.

Tolkningsfråga

Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG tolkas så att den inte utgör hinder för nationella lagstiftningsåtgärder som de som är föremål för prövning i förevarande mål och som har till syfte och verkan att sänka ersättningen för elproduktionsverksamhet med ett belopp som motsvarar värdet av de utsläppsrätter för växthusgaser som har tilldelats gratis under den aktuella perioden?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 25 november 2011 — Gas Natural SDG och SA, Bizcaia Energia, S.L. mot Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico S.A och Iberdrola, S.A.

(Mål C-591/11)

(2012/C 39/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gas Natural SDG och SA, Bizcaia Energia, S.L.

Andra parter: Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico S.A och Iberdrola, S.A.

Tolkningsfråga

Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen

och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG tolkas så att den inte utgör hinder för nationella lagstiftningsåtgärder som de som är föremål för prövning i förevarande mål och som har till syfte och verkan att sänka ersättningen för elproduktionsverksamhet med ett belopp som motsvarar värdet av de utsläppsrätter för växthusgaser som har tilldelats gratis under den aktuella perioden?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juridiction de Proximité de Chartres (Frankrike) den 25 november 2011 — Hervé Fontaine mot Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

(Mål C-603/11)

(2012/C 39/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Juridiction de Proximité de Chartres

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Hervé Fontaine

Svarande: Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

Tolkningsfråga

"Utgör artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som undertecknades i Lissabon den 13 december 2007 och trädde i kraft den 1 december 2009 i Frankrike hinder för sådana nationella bestämmelser som de som återfinns i artikel L 112-1 i den franska lagen om ömsesidiga försäkringsbolag (Code de la Mutualité français) genom att dessa bestämmelser tolkas så att de innebär ett förbud för ömsesidiga försäkringsbolag som tillhandahåller kompletterande sjukförsäkringar att anpassa sina förmåner i förhållande till villkoren för tillhandahållande av handlingar och tjänster, samtidigt som sådana restriktioner inte föreligger för andra företag som också tillhandahåller kompletterande sjukförsäkringar oberoende av om de omfattas av försäkringslagen (Code des Assurances) eller socialförsäkringslagen (Code de la Sécurité sociale)?"

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 2 december 2011 — Bahía de Bizcaia Electricidad, SL mot Gas Natural SDG, S.A., Endesa, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. och Administración del Estado

(Mål C-620/11)

(2012/C 39/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bahía de Bizcaia Electricidad, SL

Andra parter: Gas Natural SDG, S.A., Endesa, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A., Administración del Estado

Tolkningsfråga

Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG tolkas så att den inte utgör hinder för nationella lagstiftningsåtgärder som de som är föremål för prövning i förevarande mål och som har till syfte och verkan att sänka ersättningen för elproduktionsverksamhet med ett belopp som motsvarar värdet av de utsläppsrätter för växthusgaser som har tilldelats gratis under den aktuella perioden?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 5 december 2011 — Société Geodis Calberson GE mot FranceAgriMer

(Mål C-623/11)

(2012/C 39/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Geodis Calberson GE

Motpart: FranceAgriMer

Tolkningsfråga

Conseil d'État har till domstolen ställt frågan huruvida bestämmelserna i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 111/1999 av den 18 januari 1999 ⁽¹⁾ ska tolkas så, att Europeiska unionens domstol är behörig att pröva tvister som avser under vilka villkor interventionsorgan — som har i uppdrag att ta emot anbud i ett upphandlingsförfarande avseende gratis leverans av jordbruksprodukter till Ryssland — ska effek-

tuera betalningen till den anbudsgivare som tilldelats kontraktet och frisläppa den leveranssäkerhet som den anbudsgivare som tilldelats kontraktet ställt till förmån för organet, och särskilt sådana tvister som rör en skadeståndstalan som väckts till följd av att interventionsorganet begått fel vid genomförandet av dessa transaktioner.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 111/1999 av den 18 januari 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2802/98 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen (EGT L 14, s. 3).

Överklagande ingett den 6 december 2011 av Polyelectrolyte Producers Group och SNF SAS av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 september 2011 i mål T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group och SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), Europeiska kommissionen och Konungariket Nederländerna

(Mål C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Polyelectrolyte Producers Group och SNF SAS (ombud: K. Van Maldegem, avocat, och R. Cana, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), Europeiska kommissionen och Konungariket Nederländerna

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara tribunalens beslut i mål T 1/10, och

— ogiltigförklara Echa:s beslut att identifiera akrylamid som ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier, i enlighet med artikel 59 i denna förordning, eller

— alternativt återförvisa målet till tribunalen, och låta tribunalen pröva sökandenas talan om ogiltigförklaring, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna (inklusive kostnaderna i målet vid tribunalen).

Grunder och huvudargument

Klagandena anför att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att ogilla deras talan om ogiltigförklaring av Echa:s beslut att identifiera akrylamid som ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning nr 1907/2006, i enlighet med artikel 59 i denna förordning. Klagandena gör gällande att tribunalen begick ett antal fel vid tolkningen av de faktiska omständigheterna och av de bestämmelser som var tillämpliga på klagandenas situation. Sålunda gjorde den sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning, bland annat

- genom att finna att kemikaliemyndighetens medlemsstatsskommittés identifiering av ett ämne som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter i enlighet med artikel 59.8 i förordning nr 1907/2006 inte utgör ett beslut som är avsett att ha rättsverkan i förhållande till tredje man innan beslutet offentliggörs i kandidatförteckningen över ämnen som inger mycket stora betänkligheter i enlighet med artikel 59.10 i förordning nr 1907/2006.

Av dessa skäl yrkar klagandena att domstolen ska upphäva tribunalens beslut i mål T-1/10 och ogiltigförklara Echa:s beslut att identifiera akrylamid som ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning nr 1907/2006, i enlighet med artikel 59 i denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 14 december 2011 — E.ON Generación, S.L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

(Mål C-640/11)

(2012/C 39/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.ON Generación, S.L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

Tolkningsfråga

Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG tolkas så att den inte utgör hinder för nationella lagstiftningsåtgärder som de som är föremål för prövning i förevarande mål och som har till syfte och verkan att sänka ersättningen för elproduktionsverksamhet med ett belopp som motsvarar värdet av de utsläppsrätter för växthusgaser som har tilldelats gratis under den aktuella perioden?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 12 december 2011 — Traxdata France mot harmoniseringsbyrån — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA)(Mål T-365/07) ⁽¹⁾**(Gemenskapsvarumärke — Talan om ogiltigförklaring — Sökandens passivitet — Anledning saknas att döma i saken)**

(2012/C 39/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Traxdata France SARL (Paris, Frankrike) (ombud: inledningsvis advokaterna F. Valentin, B. Amaudric du Chaffaut och G. Courtois)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Ritrax Corporation Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna M. H. Blair, M. J. Gilbert, S. S. Malynicz och C. A. N. Balme)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 23 maj 2007 (förenade ärendena R 1337/2005-1, R 1338/2005-1, R 1339/2005-1 och R 1340/2005-1) i ett ogiltighetsförfarande mellan Ritrax Corporation Ltd och Traxdata France SARL.

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i saken
2. Traxdata France SARL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 283, 24.11.2007.

Tribunalens beslut av den 15 december 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik mot harmoniseringsbyrån — Fernández Martinez (HELLER)(Mål T-431/07) ⁽¹⁾**(”Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken”)**

(2012/C 39/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH (Nürtingen, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Kessler och S. Baur)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis S. Schöffner, därefter R. Pethke)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Manuel Fernández Martínez (Elche, Spanien)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 11 september 2007 (ärende R 974/2006-2) om ett invändningsförfarande mellan Manuel Fernández Martínez och Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.
2. Sökanden ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 37, av den 9.2.2008.

Tribunalens beslut av den 7 december 2011 — Ahouma mot rådet(Mål T-138/11) ⁽¹⁾**(Sökanden avliden — Anledning saknas att döma i saken)**

(2012/C 39/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Brouha Nathanaël Ahouma (Abidjan, Elfenbenskusten) (ombud: advokaten G. Collard)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och C. Fekete)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/18/Gusp av den 14 januari 2011 om ändring av rådets beslut 2010/656/Gusp om förlängning av restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten (EUT L 11, s. 36) och av rådets förordning (EU) nr 25/2011 av den 14 januari 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten (EUT L 11, s. 1).

Avgörande

1. Det finns inte längre någon anledning att döma i saken.

2. Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Det saknas anledning att pröva de yrkanden om intervention som framställts av Europeiska kommissionen och Republiken Elfenbenskusten.

(¹) EUT C 130, 30.4.2011.

Tribunalens beslut av den 7 december 2011 — Fellah mot rådet

(Mål T-255/11) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten — Borttagning av de berörda personerna från förteckningen — Talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i saken)

(2012/C 39/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Zakaria Fellah (New York, Förenta staterna) (ombud: advokat G. Collard)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och G. Étienne)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/221/Gusp av den 6 april 2011 om ändring av beslut 2010/656/Gusp om förlängning av restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten (EUT L 93, s. 20), och av rådets förordning (EU) nr 330/2011 av den 6 april 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten (EUT L 93, s. 10).

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.
2. Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Det finns inte längre anledning att pröva Europeiska kommissionens interventionsansökan.

(¹) EUT C 211, 16.7.2011.

Tribunalens beslut av den 7 december 2011 — VE (*) mot kommissionen

(Mål T-274/11 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställda — Utlandstillägg — Villkoren i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Begreppet normalt hemvist — Missuppfattning av de faktiska omständigheterna — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis ska ogillas)

(2012/C 39/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: VE (*) (ombud: advokaten L. Vogel)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin och B. Eggers)

Saken

Överklagande av den dom som meddelats av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 15 mars 2011 i mål F-28/10, VE (*) mot kommissionen (REUP 2011, s. I-A-0000 och s. II-0000), i vilket det yrkas att denna dom ska upphävas.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. VE (*) ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

(¹) EUT C 232, 6.8.2011.

Tribunalens beslut av den 12 december 2011 — AO mot kommissionen

(Mål T-365/11 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Frist för överklagande — Försening — Undertecknat original exemplar av ansökan som ingetts efter fristens utgång — Oförutsebar händelse — Artikel 43.6 i tribunalens rättegångsregler — Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning)

(2012/C 39/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: AO (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten P. Lewisch)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Curral och J. Baquero Cruz)

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Saken

Överklagande av det beslut som personaldomstolen (första avdelningen) meddelade den 4 april 2011 i mål F-45/10, AO mot kommissionen (REUFP 2011, s. I-0000 och s. II-0000), med yrkande om att detta beslut ska upphävas.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. AO ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 282, 24.9.2011.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 december 2011 — Preparados Alimenticios del Sur, kommissionen

(Mål T-402/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Begäran om eftergift av importtullar för vissa livsmedel — Beslut att återförvisa ett ärende till nationella myndigheter för beslut — Ansökningar om interimistiska åtgärder — Fråga om avvisning — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2012/C 39/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Spanien) (ombud: advokaten I. Acero Campos)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz och L. Bouyon)

Saken

Ansökan om interimistiska åtgärder, bland annat uppskov med verkställigheten av skrivelse från kommissionen av den 29 juni 2011 genom vilken sökanden informerades om att till de spanska myndigheterna återförvisa för beslut ett ärende avseende eftergift av importtullar

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 december 2011 — Akhras mot rådet

(Mål T-579/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Syrien — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Ansökan om uppskov med verksälligheten och om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Allvarlig och irreparabel skada föreligger inte)

(2012/C 39/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Tarif Akhras (Hums, Syrien) (ombud: S. Ashley och S. Millar, solicitors, samt D. Wyatt, QC, och R. Blakeley, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och M.-M. Joséphidès)

Saken

Ansökan om interimistiska åtgärder och om uppskov med verkställigheten av rådets beslut 2011/522/Gusp av den 2 september 2011 om ändring av beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 228, s. 16), av rådets förordning (EU) nr 878/2011 av den 2 september 2011 om ändring av förordning (EU) nr 442/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 228, s. 1), av rådets beslut 2011/628/Gusp av den 23 september 2011 om ändring av beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 247, s. 17) och av rådets förordning (EU) nr 1011/2011 av den 13 oktober 2011 om ändring av rådets förordning (EU) nr 442/2011 (EUT L 269, s. 18), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Överklagande ingett den 22 november 2011 av Christos Michail av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 september 2011 i mål F-100/09, Michail mot kommissionen

(Mål T-597/11 P)

(2012/C 39/32)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Christos Michail (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten Ch. Meidanis)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska,

- fastställa att överklagandet kan tas upp till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 13 september 2011 i mål F-100/09, Michail mot kommissionen,
- fastställa att klaganden har rätt till skadestånd med ett belopp om 30 000 euro för den ideella skada som han lidit,
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att den överklagade domen är felaktig med avseende på klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå den ansökan om bistånd klaganden har gjort med stöd av artikel 24 i tjänsteföreskrifterna och av kommissionens beslut av den 14 september 2009 att avslå hans klagomål som ingetts i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

Klaganden gör särskilt gällande att hans processuella rättigheter och unionsrätten har åsidosatts. Personaldomstolen har för det första gjort en felaktig bedömning av bevisning som förebringats genom att helt underlåta att pröva huruvida bevis erhållits på ett rättsstridigt sätt, eftersom kommissionen hade förändrat klagandens anställningsförhållanden utan föregående administrativt beslut avseende denna förändring. Klaganden anser för det andra att personaldomstolen inte beaktat principer om bevisinhämtning och bevisbörda, då personaldomstolen trots att klaganden frambringat en handling som visar att förflyttningen var rättsstridig inte under någon del av förfarandet begärt att kommissionen skulle inkomma med bevis som motsäger detta påstående vilket personaldomstolen enligt artikel 55 i rättegångsreglerna var skyldig att göra. För det tredje gör klaganden gällande att personaldomstolen inte undersökt dennes faktiska anställningsförhållanden som de framgår av systemen Sysper och Sysper 2, inte heller den rättsliga grunden för den bild av klaganden som ges i dessa system, för att kunna fastställa huruvida denna utgör mobbing och förvanskning av bevis.

Talan väckt den 2 december 2011 — Garner CAD Technic m.fl. mot kommissionen

(Mål T-614/11)

(2012/C 39/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Garner CAD Technic m.fl. (Weßling, Tyskland), GCT Design Organisation GmbH (Weßling), SG Aerospace GmbH

(Weßling) (ombud: advokaterna R. Zehetmeier-Müller, M. Schweda, C. Wünschmann, F. Loose, I. Dörr och J. Eggers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel", delgivet med nr K(2011) 275, slutlig (EUT L 235, s. 26),

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Saneringsklausulen utgör inte statligt stöd.

- Sökandena gör bland annat gällande att saneringsklausulen i 8c § första stycket a i den tyska lagen om bolagsskatt (Körperschaftsteuergesetz — KStG) inte får den selektiva verkan som krävs enligt artikel 107.1 FEUF, eftersom den inte gynnar vissa företag eller viss produktion. Sökandena anser dessutom att saneringsklausulen inte utgör ett undantag från det tyska skatterättsliga referenssystemet med i princip obegränsad förlustöverföring och kvittning av förluster mellan beskattningsperioder, utan bidrar till referenssystemets genomförande.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Selektivitet föreligger inte, eftersom det inte görs någon åtskillnad mellan ekonomiska aktörer som, med beaktande av det eftersträlvade målet, befinner sig i en i faktiskt och rättsligt hänseende jämförbar situation

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Åtgärden är berättigad med hänsyn till skattesystemets karaktär och inre uppbyggnad

- Sökandena gör i detta sammanhang gällande att även om kommissionens ståndpunkt godtogs och det antogs att saneringsklausulen är selektiv rättfärdigas detta enligt statsrättsliga principer såsom beskattning efter förmåga, undvikande av överbeskattning och iakttagande av proportionalitetsprincipen.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Sökandena har inte beviljats stöd med statliga medel

— Sökandena gör gällande att de inte har beviljats stöd med hjälp av statliga medel. Saneringsklausulen medför inte någon ny ekonomisk fördel för det förlustbringande företaget utan medför endast att en redan existerande ekonomisk situation upprätthålls i enlighet med principen om obegränsad förlustöverföring och kvittning av förluster mellan beskattningsperioder.

5. Femte grunden: Uppenbart oriktig bedömning på grund av att tysk skattelagstiftning inte beaktats i tillräcklig omfattning.

— Sökandena gör gällande att kommissionen inte har beaktat relevanta bestämmelser i tysk skattelagstiftning och att det angripna beslutet därför är behäftat med allvarliga fel.

Talan väckt den 2 december 2011 — CB mot kommissionen

(Mål T-619/11)

(2012/C 39/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: CB (Tyskland) (ombud: advokaterna T. Hackemann och H. Horstkotte)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2011) 275 av den 26 januari 2011, vilket har bekräftats genom beslut K(2011) 2628, om det statliga stöd K 7/2010 (f.d. CP 250/2009 och NN 5/2010) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel",
- i andra hand ogiltigförklara beslutet i den del som företag som sökanden inte beviljas undantag från kravet på återbetalning med stöd av principen om skydd för berättigade förväntningar, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Förlustavdraget utgör inte statligt stöd.

Sökanden gör gällande att 8c § punkt 1 i den tyska lagen om bolagsskatt (Körperschaftsteuergesetz, nedan kallad KStG) strider mot den objektiva nettoprincipen och principen om skatteförmåga samt att saneringsklausulens syfte endast är att förhindra grundlagsstridiga ingrepp i de skattskyldiga förmögenhet i de fall som omfattas av saneringsklausulens tillämpningsområde. Enligt sökanden är därför villkoren för att det ska föreligga ett statligt stöd enligt gemenskapsrätten inte uppfyllt.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Beslutet är inte tillräckligt selektivt, eftersom undantag från det aktuella referenssystemet inte görs.

Sökanden gör i detta sammanhang gällande att det aktuella referenssystemet ska anses bestå av den allmänna regeln om förlustavdrag för bolag (10d § i den tyska lagen om inkomstskatt (Einkommensteuergesetz, nedan kallad EStG), jämförd med 8 § punkt 1 KStG och 10a § i den tyska lagen om företagsskatt (Gewerbsteuergesetz), och att 8c § KStG endast utgör ett undantag från detta referenssystem, vilket har inskränkts genom saneringsklausulen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Beslutet är inte tillräckligt selektivt, eftersom ingen åtskillnad gjorts mellan näringsidkare som, med hänsyn till det syfte som eftersträvas, befinner sig i en liknande faktisk och juridisk situation.

Sökanden har i detta sammanhang bland annat gjort gällande att saneringsklausulen gäller för samtliga skattskyldiga företag och att det inte bara gäller för en viss bransch eller en viss verksamhet, eller endast för företag av en viss storlek.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Beslutet är inte tillräckligt selektivt, eftersom den aktuella lagstiftningen rättfärdigas av skattesystemets natur och inre systematik

Sökanden gör i detta sammanhang gällande att saneringsklausulen grundas på hänsyn till skattesystemets inre sammanhang, som stöds av konstitutionella principer, som beskattning enligt skatteförmåga, undvikande av överbeskattning och proportionalitetsprincipen.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Uppenbart felaktig bedömning som har sin grund i att otillräcklig hänsyn har tagits till gällande tysk skatterätt.

Sökanden gör gällande att kommissionen inte har tagit hänsyn till tyska skatterättsliga bestämmelser om förlustavdrag.

6. Sjätte grunden: Den gemenskapsrättsliga principen om skydd för berättigade förväntningar.

Sökanden gör i detta sammanhang gällande att det här är den första gången som kommissionen har studerat de skatteförmåner som kan beviljas i form av förlustavdrag i samband med sanering i ett formellt undersökningsförfarande och att det härvid rör sig om ett ovanligt förfarande, eftersom det kan bli fråga om att fastställa att ett stöd föreligger, trots att den tillämpade regeln (8 § punkt 4 KStG) har ansetts vara förenlig med unionens bestämmelser om statligt stöd. Enligt sökanden hade varken den tyske lagstiftaren eller de företag som hade inhämtat experthjälp i frågan kunnat ana att dessa förenklade bestämmelser skulle kunna tolkas som ett stöd.

Talan väckt den 2 december 2011 — GFKL Financial Services mot kommissionen

(Mål T-620/11)

(2012/C 39/35)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: GFKL Financial Services AG (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers och M. Knebelsberger)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska kommissionen fattade den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom den saneringsklausul (Sanierungsklausel) som föreskrivs i lagen om bolagsskatt (Körperschaftsteuergesetz, KStG), delgivet med K(2011) 275 (EUT L 235, s. 26), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden huvudsakligen följande grunder.

1. Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: saneringsklausulen är inte en selektiv åtgärd.
 - Enligt sökanden bygger kommissionens beslut på en missuppfattning av den tyska bolagsskatterätten. I synnerhet har kommissionen bestämt de aktuella huvudreglerna felaktigt. Kommissionen har felaktigt utgått ifrån att undantagsbestämmelsen i 8c § punkt 1a i tyska

lagen om bolagsskatt (Körperschaftsteuergesetz) (nedan kallad KStG) — enligt vilken vid vissa fall av aktieförvärv förluster (vilka i princip skulle kunna överföras) går förlorade — är en del av huvudreglerna. I själva verket är denna bestämmelse ett undantag från huvudreglerna. Huvudregeln är att förluster går att föra vidare till senare beskattningsår. Det framgår inte minst av nettoprincipen. (som är grundlagsstadgad).

- Saneringsklausulen är vidare, enligt sökanden, en allmän skattepolitisk åtgärd, som inte innebär någon selektiv fördel eftersom den inte gynnar vissa företag eller viss produktion och följaktligen ekonomiska aktörer som befinner sig i faktiskt och rättsligt jämförbara situationer inte behandlas olika ur skattemässig synpunkt.
- Vidare är saneringsklausulen motiverad på grund av det tyska skattesystemets inre sammanhang, eftersom den bidrar till att göra gällande grundläggande principer i tysk bolagsskatterätt (bland annat principen om överföring av förluster från en period till annan).

2. Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: inga statliga medel har använts

Sökanden gör gällande att de överföringar av förluster som bibehållits genom saneringsklausulen inte utgör ett stöd med hjälp av statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom saneringsklausulen inte innebär att någon ekonomisk fördel ges, utan endast att en redan existerande finansiell ställning inte förändras.

3. Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Enligt sökande innebär det angripna beslutet ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. Sökanden anser att det saknas en begriplig motivering av kommissionens bestämning av huvudreglerna. Vidare innebär de många missstag som kommissionen gjort vid sin bedömning av den tyska bolagsskatterätten att de huvudsakliga slutsatser kommissionen drar inte längre är urskiljbara. Sökanden gör gällande att de faktiska och rättsliga omständigheter som legat till grund för kommissionens uppfattning att saneringsklausulen utgör ett stöd inte framgår av det angripna beslutet.

4. Åsidosättande av principen om skydd av berättigade förväntningar

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt även på grund av att det i detta föreskrivs att återkravet av det (påstådda) stödet ska genomföras omedelbart och effektivt, utan att Tyskland getts möjlighet att beakta förväntningarna att kunna åtnjuta denna åtgärd som den som haft nytta av åtgärden haft i god tro. Det angripna beslutet strider därmed mot den oskrivna unionsrättsliga principen om skydd av berättigade förväntningar.

Talan väckt den 5 december 2011 — SinnLeffers mot kommissionen**(Mål T-621/11)**

(2012/C 39/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: SinnLeffers GmbH (Hagen, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Rupp och H. Wunderlich)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG Sanierungsklausel" [delgivet med nr K(2011) 275], och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Avsaknad av selektivitet eftersom det saknas ett undantag från det relevanta referenssystemet
 - Kommissionen har inte beaktat relevant referenssystem. Sökanden gör i detta avseende gällande att kommissionen, när den prövade selektiviteten av saneringsklausulen i 8c § stycke 1a i den tyska lagen om bolagsskatt (Körperschaftsteuergesetz, nedan kallad KStG), utgick från felaktig referensram. Sökanden anser att saneringsklausulen, om man tillämpar den objektiva nettoprincipen som relevant referenssystem, inte utgör ett undantag från referensramen utan istället återupprättar referenssystemet.
 - Kommissionen har inte beaktat avsaknaden av selektivitet i allmänna bestämmelser. I detta avseende gör sökanden gällande att saneringsklausulen i 8c § stycke 1a KStG inte heller kan betraktas som selektiv på grund av att de aktuella bestämmelserna är allmänna.
 - Kommissionen har inte beaktat motiveringen avseende det tyska bolagsskattesystemets art eller struktur. I detta avseende anser sökanden att saneringsklausulen i 8c § stycke 1a KStG i varje fall med hänvisning till det relevanta referenssystemet för den objektiva nettoprincipen rättfärdigas av det tyska bolagsskattesystemets art eller struktur som ett uttryck för principen om bidragskapaciteten.
2. Andra grunden: Åsidosättande av en rättsregel med företräde
 - åsidosättande av principen om skyddet för berättigade förväntningar
 - I detta avseende gör sökanden bland annat gällande att kommissionen, innan det att den inledde det formella

granskningsförfarandet avseende saneringsklausulen i 8c § stycke 1a KStG, inte vid något tillfälle haft misstankar om statligt stöd vad gäller dels den saneringsklausul som angavs i den tidigare 8 § stycke 4 tredje meningen KStG, dels liknande bestämmelser i andra medlemsstater. På grund av detta kommissionens tidigare förhållande har sökanden i egenskap av en omsorgsfull och informerad ekonomisk aktör inte kunnat förutse det angripna beslutet. Sökanden har således haft anledning att tro att den nya saneringsklausulen i 8c § stycke 1a KStG var lagenlig.

Talan väckt den 12 december 2011 — Republiken Grekland mot kommissionen**(Mål T-632/11)**

(2012/C 39/37)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: I. Chalkias och S. Papaïannou)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp talan till sakprövning,
- helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut av den 14 oktober 2011 om undantagande från EU-finansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (delgivet med nr K(2011) 7105) (EUT L 270, s. 33), eller ändra det på det sätt som anges, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Grekland har väckt talan för att få kommissionens genomförandebeslut av den 14 oktober 2011 om undantagande från EU-finansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (delgivet med nr K(2011) 7105) (EUT L 270, s. 33) ogiltigförklarat, i den del det avser finansiella korrigeringar till Republiken Greklands nackdel, inom systemet för enhetlig ersättning och inom systemet för omstrukturering av vinodlingar, destillering och stöd till bestämda användningsområden för druvmust.

Vad gäller korrigeringen inom systemet för enhetlig ersättning, betonar sökanden för det första att det är rättsstridigt att tillämpa schablonkorrigeringar inom systemet för enhetlig ersättning av följande skäl: a) Tillämpningen av schablonkorrigeringar under det första året av tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitiken strider mot den allmänna likhets- och samarbetsprincipen. b) Den saknar lagligt stöd för att tillämpa de gamla riktlinjerna i dokument VI/5530/1997 på den nya gemensamma jordbrukspolitiken och på systemet för enhetlig ersättning. Tillämpningen av de gamla riktlinjerna på den nya gemensamma jordbrukspolitiken är ett allvarligt åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

För det andra understryker sökanden att kommissionens slutsats att kriterierna för fördelningen av den nationella reserven inte var förenlig med artikel 42 i förordning nr 1782/2003 ⁽¹⁾ och artikel 21 i förordning nr 795/2004 ⁽²⁾ grundar sig på en felaktig tolkning av dessa bestämmelser och på en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

För det tredje hävdar sökanden, vad gäller schablonkorrigeringen på 10 procent, att kommissionens slutsatser angående de nationella kriterierna för fördelning av den nationella reserven, vad beträffar att grovfoderarealerna inte medräknats vid beräkningen av arealer och referensbelopp och beräkningen av det regionala genomsnittet inte strider mot förordning 1290/2005 ⁽³⁾ och att kommissionen rättsstridigt gjort finansiella korrigeringar vid tillämpningen av denna förordning. I alla händelser hävdar sökanden att kommissionen tolkat och tillämpat artikel 31 i förordning nr 1290/2005 och riktlinjerna i dokument VI/5530/1997 felaktigt, eftersom a) kommissionens invändningar beträffande kriterierna för fördelning av den nationella reserven får, även om de skulle vara styrkta, inte till följd att utbetalningar görs till personer som inte har rätt till dem och utgör inte någon risk för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF), och b) invändningarna i fråga avser inte bristen på grundläggande kontroll och motiverar följaktligen inte en schablonkorrigering på 10 procent.

Vad gäller korrigeringen inom vinsektorn menar sökanden att kommissionen har bedömt de faktiska omständigheterna felaktigt på följande punkter: vinodlingsregistret, destillering och stöd för användning av druvmust, obligatorisk destillering av biprodukter och omstrukturering om omställning av vinodlingar, som uppenbart inte motiverar en korrigering på 10 procent, enligt riktlinjerna om finansiella korrigeringar under likvidationsförfaranden, en korrigering som är uppenbart oproportionerlig i förhållande till de brister som konstaterats i kontrollsystemet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 av den 21 april 2004 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1).

Talan väckt den 15 december 2011 — Cham mot rådet

(Mål T-649/11)

(2012/C 39/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Cham Holding Co. SA (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten E. Ruchat)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att sökandens talan kan tas upp till sakprövning, och följaktligen:
- ogiltigförklara rådets beslut 2011/628/Gusp av den 23 september 2011 om ändring av beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien, och rådets förordning (EU) nr 950/2011 av den 23 september 2011 om ändring av rådets förordning (EU) nr 442/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, i den mån som dessa rättsakter gäller sökanden, eftersom det där föreskrivs att sökanden ska läggas till den lista med enheter som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 442/2011 av den 9 maj 2011 och i artiklarna 3 och 4 i beslutet 2011/273/Gusp av den 9 maj 2011,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder som huvudsakligen är identiska med eller liknar de grunder som åberopats inom ramen för målet T-433/11, Makhoulouf mot rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 290, s. 14.

Talan väckt den 16 december 2011 — Syriatel Mobile Telecom mot rådet

(Mål T-651/11)

(2012/C 39/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten J. Pujol)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att sökandens talan kan tas upp till sakprövning och att den är grundad,
- följaktligen, ogiltigförklara beslut 2011/628/Gusp och förordning nr 950/2011 (EU) med efterföljande genomförandeakter, i den mån dessa gäller sökanden,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Beslut 2011/628/Gusp ⁽¹⁾ saknar rättslig grund till följd av upphävandet av beslut 2011/273/Gusp ⁽²⁾ genom beslut 2011/782/Gusp ⁽³⁾.
2. Andra grunden: Förordning nr 950/2011 ⁽⁴⁾ saknar rättslig grund till följd av upphävandet av beslut 2011/273/Gusp.
3. Tredje grunden: De angripna åtgärderna innebär ett åsidosättande av rätten till försvar, och särskilt den rätt till ett effektivt rättsskydd som stadgas i artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen), i artikel 215 FEUF och i artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
4. Fjärde grunden: Svaranden har åsidosatt motiveringsskyldigheten, eftersom den skyldighet som åligger Europeiska unionens institutioner i enlighet med artikel 6 i Europakonventionen, artikel 296 FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna inte uppfylls genom rådets motivering.
5. Femte grunden: De angripna åtgärderna begränsar sökandens grundläggande rättigheter på ett obefogat och oproportionerligt sätt, särskilt sökandens rätt till egendom som stadgas i artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europakonventionen och i artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och rätten till skydd för sitt rykte, såsom stadgas i artiklarna 8 och 10.2 i Europakonventionen.
6. Sjätte grunden: Skadlig inverkan på konkurrensen inom Europeiska unionen genom att de antagna åtgärderna får till resultat en snedvridning av den normala funktionen hos telekommunikationsmarknaden inom unionen och även

här en skadlig inverkan på konkurrensen mellan de europeiska operatörerna och på konkurrensen i handeln mellan medlemsstaterna.

- ⁽¹⁾ Rådets beslut 2011/628/Gusp av den 23 september 2011 om ändring av beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 247, s. 17).
- ⁽²⁾ Rådets beslut 2011/273/Gusp av den 9 maj 2011 om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 121, s. 11).
- ⁽³⁾ Rådets beslut 2011/782/Gusp av den 1 december 2011 om restriktiva åtgärder mot Syrien och om upphävande av beslut 2011/273/Gusp (EUT L 319, s. 56).
- ⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) nr 950/2011 av den 23 september 2011 om ändring av rådets förordning (EU) nr 442/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 247, s. 3).

Tribunalens beslut av den 12 december 2011 — Truvo Belgium mot OHMI — AOL (TRUVO och Truvo)

(Förenade målen T-528/10, T-69/11 och T-77/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/40)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 30, 29.1.2011, EUT C 89, 19.3.2011 och EUT C 95, 26.3.2011

Tribunalens beslut av den 15 december 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mot Kommissionen

(Mål T-22/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/41)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 72, 5.3.2011.

Tribunalens beslut av den 15 december 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband mot kommissionen

(Mål T-27/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/42)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 72, 5.3.2011

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 39/32	Mål T-597/11 P: Överklagande ingett den 22 november 2011 av Christos Michail av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 september 2011 i mål F-100/09, Michail mot kommissionen	15
2012/C 39/33	Mål T-614/11: Talan väckt den 2 december 2011 — Garner CAD Technic m.fl. mot kommissionen	16
2012/C 39/34	Mål T-619/11: Talan väckt den 2 december 2011 — CB mot kommissionen	17
2012/C 39/35	Mål T-620/11: Talan väckt den 2 december 2011 — GFKL Financial Services mot kommissionen	18
2012/C 39/36	Mål T-621/11: Talan väckt den 5 december 2011 — SinnLeffers mot kommissionen	19
2012/C 39/37	Mål T-632/11: Talan väckt den 12 december 2011 — Republiken Grekland mot kommissionen	19
2012/C 39/38	Mål T-649/11: Talan väckt den 15 december 2011 — Cham mot rådet	20
2012/C 39/39	Mål T-651/11: Talan väckt den 16 december 2011 — Syriatel Mobile Telecom mot rådet	20
2012/C 39/40	Förenade målen T-528/10, T-69/11 och T-77/11: Tribunalens beslut av den 12 december 2011 — Truvo Belgium mot OHMI — AOL (TRUVO och Truvo)	21
2012/C 39/41	Mål T-22/11: Tribunalens beslut av den 15 december 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mot Kommissionen	21
2012/C 39/42	Mål T-27/11: Tribunalens beslut av den 15 december 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband mot kommissionen	21



PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV